ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1992

Vyhlásené: 16. 1. 1992 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

7

ÚSTAVNÝ ZÁKON
Slovenskej národnej rady
z 2. decembra 1991
o Ústavnom súde Slovenskej republiky

Slovenská národná rada sa uzniesla na tomto ústavnom zákone:

Čl. 1

(1) Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd“) je nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti.

(2) Sídlom Ústavného súdu sú Košice.

Čl. 2

Ústavný súd rozhoduje

a) o súlade zákonov Slovenskej národnej rady a zákonných opatrení jej predsedníctva s ústavnými zákonmi Slovenskej národnej rady,

b) o súlade nariadení vlády Slovenskej republiky, všeobecne záväzných právnych predpisov ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky s ústavnými a inými zákonmi Slovenskej národnej rady,

c) o súlade všeobecne záväzných vyhlášok obcí a všeobecne záväzných právnych predpisov miestnych orgánov štátnej správy

1. s ústavnými a inými zákonmi Federálneho zhromaždenia,
2. s ústavnými a inými zákonmi Slovenskej národnej rady,
3. s medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách ratifikovanými a vyhlásenými Českou a Slovenskou Federatívnou Republikou,
4. s nariadeniami vlády Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky,
5. s nariadeniami vlády Slovenskej republiky a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky.

Čl. 3

Ústavný súd rozhoduje ďalej

a) o tom, či rozhodnutie o rozpustení politickej strany alebo politického hnutia, ktorých činnosť sa obmedzuje na územie Slovenskej republiky, je v zhode s ústavnými a inými zákonmi Federálneho zhromaždenia alebo s ústavnými a inými zákonmi Slovenskej národnej rady, ako aj s medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách ratifikovanými a vyhlásenými Českou a Slovenskou Federatívnou Republikou,

b) o ústavnosti a zákonnosti zamietnutia žiadosti o evidenciu politickej strany alebo politického hnutia,

c) o ústavnosti a zákonnosti volieb do Slovenskej národnej rady alebo do orgánov miestnej samosprávy,

d) o sťažnostiach proti výsledku volieb do Slovenskej národnej rady alebo do orgánov miestnej samosprávy.

Čl. 4

(1) Ústavný súd rozhoduje o ústavných sťažnostiach proti právoplatným rozhodnutiam, opatreniam alebo iným zásahom orgánov verejnej moci, ak sťažovateľ tvrdí, že sa nimi porušili jeho základné práva a slobody zaručené ústavným zákonom Slovenskej národnej rady a ak vec nepatrí do pôsobnosti Ústavného súdu Českej a Slovenskej Federatívnej republiky.

(2) Rozhodnutím alebo iným opatrením podľa odseku 1 nie je rozhodnutie alebo iný zásad súdu.

Čl. 5

Ústavný súd rozhoduje spory o pôsobnosť medzi orgánmi Slovenskej republiky, ak zákon neustanovuje, že tieto spory rozhoduje iný štátny orgán.

Čl. 6

(1) Ústavný súd podáva výklad ústavných zákonov Slovenskej národnej rady, ak je vec sporná. Podmienky ustanoví zákon Slovenskej národnej rady.

(2) Ústavný súd nezaujíma stanovisko k otázkam súladu návrhu zákona Slovenskej národnej rady, prípadne návrhu iného všeobecného záväzného právneho predpisu Slovenskej republiky, návrhu všeobecne záväznej vyhlášky obce, alebo návrhu všeobecne záväzného právneho predpisu miestneho orgánu štátnej správy s ústavnými zákonmi Slovenskej národnej rady.

Čl. 7

(1) Ústavný súd začne konanie vždy, ak návrh podá

a) Federálne zhromaždenie,

b) Predsedníctvo Slovenskej národnej rady alebo aspoň jedna pätina poslancov Slovenskej národnej rady,

c) vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky,

d) vláda Slovenskej republiky alebo iný ústredný orgán Slovenskej republiky,

e) súd v súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou,

f) generálny prokurátor Slovenskej republiky,

g) sťažovateľ uvedený v čl. 4.

(2) Zákon Slovenskej národnej rady môže upraviť právo iných fyzických alebo právnických osôb podávať Ústavnému súdu návrhy na začatie konania a podmienky takých návrhov.

Čl. 8

(1) Ak Ústavný súd svojím nálezom vysloví, že medzi právnymi predpismi uvedenými v čl. 2 je nesúlad, strácajú dotknuté predpisy, ich časti, prípadne niektoré ich ustanovenia účinnosť. Orgány, ktoré tieto predpisy vydali, sú povinné ich do šiestich mesiacov od vyhlásenia nálezu Ústavného súdu uviesť do súladu s ústavnými zákonmi Slovenskej národnej rady, ak ide o predpisy uvedené v čl. 2 písm. b), aj s inými zákonmi Slovenskej národnej rady, a ak ide o predpisy uvedené v čl. 2 písm. c), aj so zákonmi Federálneho zhromaždenia, s inými zákonmi Slovenskej národnej rady, s medzinárodnými zmluvami, s vládnymi nariadeniami a so všeobecne záväznými

právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy. Ak tak neurobia, strácajú také predpisy, ich časti alebo ustanovenia platnosť po šiestich mesiacoch od vyhlásenia nálezu.

(2) Nálezy Ústavného súdu vydané podľa odseku 1 sa vyhlasujú v úradnej zbierke určenej na vyhlasovanie zákonov Slovenskej národnej rady.

Čl. 9

Proti rozhodnutiu Ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok.

Čl. 10

(1) Sudcovia Ústavného súdu sú pri rozhodovaní nezávislí a sú viazaní len ústavnými zákonmi Federálneho zhromaždenia a Slovenskej národnej rady.

(2) Sudcovia Ústavného súdu sú viazaní aj zákonmi Slovenskej národnej rady, ak nerozhodujú podľa čl. 2 písm. a) o ich súlade s ústavným zákonom Slovenskej národnej rady.

Čl. 11

(1) Ústavný súd sa skladá z desiatich sudcov.

(2) Ústavný súd rozhoduje v pléne vo veciach uvedených v čl. 2 písm. a), b), čl. 3 písm. a), c), čl. 15 ods. 1 a 2, čl. 16 ods. 2 a o úprave svojich vnútorných pomerov; na prerokovaní a rozhodovaní veci sa musia zúčastniť aspoň siedmi sudcovia. V ostatných veciach rozhoduje Ústavný súd v trojčlennom senáte.

Čl. 12

(1) Za sudcu Ústavného súdu môže byť zvolený občan, ktorý má právo byť volený do Slovenskej národnej rady, dosiahol vek najmenej 35 rokov, má vysokoškolské právnické vzdelanie a je najmenej 10 rokov činný v právnickom povolaní.

(2) Funkcia sudcu Ústavného súdu je nezlučiteľná s funkciou poslanca, s členstvom vo vláde, ako aj s členstvom v politickej strane alebo politickom hnutí.

(3) Dňom, keď sa sudca ujíma svojej funkcie, zaniká jeho poslanecký mandát a členstvo vo vláde.

(4) Ak je zvolený sudca Ústavného súdu členom politickej strany alebo politického hnutia, je povinný vzdať sa členstva v politickej strane alebo v politickom hnutí pred zložením sľubu.

(5) Sudcovia Ústavného súdu vykonávajú funkciu ako svoje povolanie. Výkon tejto funkcie je nezlučiteľný

a) s inou zárobkovou alebo hospodárskou činnosťou, okrem správy vlastného majetku a činnosti vedeckej, pedagogickej, literárnej a umeleckej,

b) s funkciou alebo pracovným pomerom (iným rovnoprávnym vzťahom) v štátnom orgáne Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo Slovenskej republiky,

c) s inou funkciou, ktorej výkon by bol na ujmu nezávislého výkonu funkcie sudcu.

Čl. 13

(1) Sudcov Ústavného súdu volí Slovenská národná rada na dobu 7 rokov.

(2) Sudcovia Ústavného súdu skladajú do rúk predsedu Slovenskej národnej rady tento sľub:

„Sľubujem na svoju česť a svedomie, že budem chrániť neporušiteľnosť prirodzených práv človeka a práv občana, spravovať sa ústavnými zákonmi Federálneho zhromaždenia a ústavnými zákonmi Slovenskej národnej rady a rozhodovať podľa svojho najlepšieho presvedčenia, nezávisle a nestranne.“

(3) Zložením sľubu sa sudca Ústavného súdu ujíma svojej funkcie.

Čl. 14

Na čele Ústavného súdu je predseda, ktorého zastupuje podpredseda. Predsedu a podpredsedu volí zo sudcov Ústavného súdu Slovenská národná rada.

Čl. 15

(1) Sudcu Ústavného súdu nemožno trestne stíhať ani ho vziať do väzby bez súhlasu Ústavného súdu. Ak Ústavný súd odoprie súhlas, je stíhanie navždy vylúčené.

(2) Ak bol sudca Ústavného súdu pristihnutý a zadržaný pri trestnom čine, je príslušný orgán povinný to ihneď oznámiť Ústavnému súdu. Ak Ústavný súd nedá na zadržanie súhlas, musí byť sudca ihneď prepustený.

(3) Sudcu Ústavného súdu nemožno stíhať pre priestupok alebo obdobné protiprávne konanie.

(4) Kárnu zodpovednosť sudcov Ústavného súdu upraví zákon Slovenskej národnej rady.

(5) Sudca Ústavného súdu môže odoprieť svedectvo o veciach, o ktorých sa dozvedel pri výkone svojej funkcie, a to aj keď prestal byť sudcom.

Čl. 16

(1) Sudca Ústavného súdu sa môže svojej funkcie vzdať.

(2) Slovenská národná rada môže sudcu Ústavného súdu odvolať

a) na základe právoplatného odsudzujúceho rozsudku v trestnej veci tohto sudcu,

b) na základe výsledkov kárneho konania, ktoré sa viedlo proti sudcovi, ak odvolanie sudcu navrhol Ústavný súd,

c) ak sudca nevykonáva svoju funkciu viac ako jeden rok,

d) ak bol sudca pozbavený spôsobilosti na právne úkony.

Čl. 17

Organizáciu Ústavného súdu, spôsob konania pred ním a postavenie jeho sudcov upraví zákon Slovenskej národnej rady.

Čl. 18

Ak do prijatia Ústavy Slovenskej republiky sa za ústavné zákony Slovenskej národnej rady považujú aj ústavné zákony Federálneho zhromaždenia upravujúce veci, ktoré podľa rozdelenia pôsobnosti medzi federáciu a republiky patria do pôsobnosti Slovenskej republiky.

Čl. 19

Tento ústavný zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

F. Mikloško v. r.

J. Čarnogurský v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava,
tel.: 02 888 91 137, fax: 02/52442853, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.